

У Білопільлі попрощалися із захисником Павлом Матвієнком

1 лютого Білопільська громада провела в останній земний шлях померлого земляка - заступника командира артилерійського дивізіону з тилу, майора Павла МАТВІЄНКА. Чоловік помер 30 січня 2025 року.

Матвієнко Павло Аскольдович народився 12 липня 1966 року у Білопільлі. У 1983 році закінчив середню школу №4. Був курсантом Сумського вищого артилерійського командного училища; командиром гаубичного самохідно-артилерійського взводу - старшим офіцером на гаубичній самохідно-артилерійській батареї гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону; командиром гаубичної самохідно-артилерійської батареї.

З 1992 по 2000 проходив службу в органах внутрішніх справ УМВС України в Сумській області. Згодом спробував себе у підприємницькій діяльності, якій віддав 14 років.

У 2014 року Павло Аскольдович знову одягнув військову форму. Був старшим офіцером та начальником відділення військового обліку та бронювання сержантів і солдатів запасу Білопільського РВК ОК «Південь»; заступником військового комісара - начальником відділення комплектування Білопільського РВК ОК «Південь». З 2020 року і до останнього подиху - заступником командира артилерійського дивізіону з тилу.

За ратну військову службу неодноразово був відзначений нагородами. Серед останніх – грамота за досягнуті успіхи у бойовій підготовці, зразкову дисципліну, старанність, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків, професійну майстерність проявлену під час проведення заходів з підготовки військової частини та результатами проведення тактичних навчань із залученням Об'єднаної багатонаціональної тактичної групи JMTG-U; нагрудний знак «Знак пошани», почесний нагрудний знак Головнокомандувача Збройних сил України «За досягнення у військовій службі» II ступеня.

Церемонія прощання відбулася 01 лютого 2025 року. Віддати останню шану померлому до сімейного будинку прийшли рідні, друзі, знайомі, представники міської влади, побратими, містяни та усі, хто його знав.

Павло Аскольдович назавжди залишиться в серцях рідних як добра, щира, любляча, дбайлива та турботлива людина яка понад усе любила життя.

«Любив життя. Людям приносив щастя, радість. Ми тільки добре можемо сказати, тому що реально він був дуже світла, добра і чуйна людина», — говорять знайомі.

Траурну колону з надзвичайною повагою та скорботою, віддаючи останню шану земляку, присутні проводжали навколішки.

Під виконання Державного Гімну України та військовий салют завершився земний шлях Павла Аскольдовича, якого поховали на міському кладовищі у Білопільлі.

У померлого залишилися дружина, діти, батьки, повідомили в мерії Білопілья.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким, розділяємо їх біль та горе. Нехай світлий спомин про Павла назавжди залишиться в наших серцях та спогадах його рідних, земляків, побратимів.